

ΜΘ 25,14-46

Λκ 19,11-27

Ἡ παραβολή τῶν ταλάντων

Ἡ Μαργαρίτα, ἓνα κοριτσάκι στήν ἡλικία σας, πάντοτε βαριόταν. Τό καταλάβαινες καί μόνο πού τήν ἔβλεπες. Συχνά τήν ἔβρισκες ἀραγμένη στόν καναπέ κι ὅταν περπατοῦσε συνήθιζε νά σέρνει τεμπέλικα τά βήματά της. Δέν διάβαζε τά μαθήματά της. Μέ τό ζόρι ξυπνοῦσε γιά νά πάει στό σχολεῖο. Δέν εἶχε ὄρεξη νά παρακολουθήσει τό μάθημα καί συνεχῶς χάζευε, κρατοῦσε βαριεστημένα τό μολύβι. Στή γυμναστική δέν ἤθελε νά συμμετέχει στά ἀγωνίσματα ὅπως τ' ἄλλα παιδιά. Ἀλλά καί στό σπίτι βαριόταν νά συμμαζεῦει τά πράγματά της ἢ νά τακτοποιεῖ τό δωμάτιό της. Ἡ μητέρα της εἶχε κουραστεῖ πολύ μαζί της καί δέν ἤξερε τί νά κάνει.

Ἡ δασκάλα στεναχωριόταν μέ τή Μαργαρίτα. Τή συμβούλευε κάθε μέρα νά προσπαθεῖ περισσότερο, νά διαβάζει τά μαθήματα, ἀλλά δυστυχῶς χωρίς ἀποτέλεσμα. Τά πράγματα πήγαιναν ἀπό τό κακό στό χειρότερο, ὥσπου μιά μέρα ἡ δασκάλα διηγήθηκε στά παιδιά τήν **παραβολή τῶν ταλάντων**. Οἱ παραβολές εἶναι μικρές **ἱστορίες** πού ἔλεγε ὁ Χριστός **στούς ἀνθρώπους** γιά νά **τούς διδάξει μεγάλες ἀλήθειες**. Ἀκοῦστε κι ἐσεῖς σήμερα τήν παραβολή τῶν ταλάντων, γιά νά δεῖτε πόσο βοήθησε τή μικρή Μαργαρίτα!

Ἀγιογραφική διήγηση

Κάποιος ἄρχοντας θά ἔφευγε γιά ταξίδι μακρινό. Κάλεσε, λοιπόν, τούς δούλους του καί τούς παρέδωσε τήν περιουσία του μέ τήν ὑποχρέωση νά δουλέψουν γιά νά τήν αὐξήσουν. **Στόν ἓνα ἔδωσε πέντε τάλαντα, σ' ἄλλον δύο καί σ' ἄλλον ἓνα.** Τό τάλαντο ἦταν νόμισμα μεγάλης ἀξίας. Ἀντιστοιχεῖ σέ 15.000 περίπου σημερινά εὐρώ.

Ὁ δοῦλος πού πῆρε τά πέντε τάλαντα δούλεψε καί κέρδισε μ' αὐτά ἄλλα πέντε. Τό ἴδιο ἔκανε καί αὐτός πού πῆρε τά δύο. Κέρδισε ἄλλα δύο τάλαντα. Ἐκεῖνος ὅμως πού πῆρε τό ἓνα ἔκανε κάτι παράξενο: ἔσκαψε στή γῆ καί ἔθαψε τό χρῆμα τοῦ κυρίου του. Ὑστερα ἀπό μεγάλο χρονικό διάστημα γύρισε ὁ ἄρχοντας. Κάλεσε τούς δούλους του γιά νά δεῖ τί ἔκαναν μέ τά λεφτά πού τούς ἔδωσε.

Ἦρθε πρῶτα ὁ δοῦλος πού πῆρε τά πέντε τάλαντα καί εἶπε στόν κύριό του: «Πέντε τάλαντα μοῦ παρέδωσες καί μέ αὐτά κέρδισα ἄλλα πέντε». Τοῦ εἶπε τότε ὁ κύριός του: **«Μπράβο, καλέ μου δοῦλε καί πιστέ! Στά λίγα πού σοῦ ἔδωσα φάνηκες ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης μου, γι' αὐτό τώρα θά σοῦ δώσω πολλά. Ἔλα, λοιπόν, νά εἶσαι χαρούμενος κοντά μου!»**. Ἦρθε καί ἐκεῖνος πού εἶχε πάρει τά δύο τάλαντα, καί εἶπε: «Κύριε, δύο τάλαντα μοῦ παρέδωσες καί ἐγώ μέ τή δουλειά μου κέρδισα ἄλλα δύο». Τότε ὁ κύριος ἐπαίνεσε μέ τά ἴδια λόγια καί τόν δεύτερο δοῦλο του: **«Μπράβο, καλέ μου δοῦλε καί πιστέ! Στά λίγα πού σοῦ ἔδωσα φάνηκες ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης μου, γι' αὐτό τώρα θά σοῦ δώσω πολλά. Ἔλα, λοιπόν, νά εἶσαι χαρούμενος κοντά μου!»**.

Ὑστερα ἦρθε καί ὁ τρίτος, πού εἶχε πάρει τό ἓνα τάλαντο, καί εἶπε: «Κύριε, ἤξερα ὅτι εἶσαι σκληρός ἄνθρωπος καί ἐπειδή φοβήθηκα, ἔκρυψα τό τάλαντό σου στή γῆ. Νά, λοιπόν, πάρ' το ὅπως μοῦ τό ἔδωσες!». Ὁ ἄρχοντας τότε τοῦ εἶπε: «Δοῦλε πονηρέ καί τεμπέλη,

τουλάχιστον ἄς ἔβαζες τὰ χρήματά μου στήν τράπεζα γιά νά ἔπαιρνα τούς τόκους ὅταν θά ἐπέστρεφα!» Γύρισε τότε στούς ἄλλους δούλους του καί τούς εἶπε: «Πάρτε τον ἀμέσως καί κλεῖστε τον στή φυλακή γιά τήν τεμπελιά καί τήν ἀχαριστία του!».

Ἑργατικότητα - τεμπελιά

Ποιά μεγάλη ἀλήθεια φανερώνει ἄραγε ἡ μικρή αὐτή ἱστορία, ἡ παραβολή τῶν ταλάντων;

- Ἄρχοντας πού ἐμπιστεύτηκε τήν περιουσία του στούς δούλους του εἶναι ὁ Θεός.

- Δοῦλοι Του εἴμαστε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι.

- Τά τάλαντα εἶναι τά δῶρα, ὅλα τὰ χαρίσματα καί οἱ ἱκανότητες πού μοιράζει ὁ Θεός σέ κάθε ἄνθρωπο.

Ὁ Θεός ἔχει δώσει σ' ἄλλον δυνατό μυαλό, σ' ἄλλον ὥραία φωνή ἢ χάρισμα στή ζωγραφική ἢ ἐπιδεξιότητα στά ἀθλήματα. [Ὑπάρχουν καί πνευματικά χαρίσματα, ἀνώτερα, πιο σπουδαῖα ἀπό τ' ἄλλα, ὅπως ἡ ἀγάπη, ἡ πίστις, ἡ προσευχή, ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ συμπαράσταση πρὸς τούς ἄλλους ἀνθρώπους.

Μήπως καταλάβατε, παιδιά, γιατί πῆρε ὁ ἄρχοντας ἀπό τόν τεμπέλη δοῦλο τό τάλαντο; Τί νά τήν κάνει π.χ. τήν ἐξυπνάδα ὁ τεμπέλης, ἀφοῦ βαριέται νά διαβάσει τὰ μαθήματά του; Ἀχρησιμοποίητο θά μείνει τό δῶρο τοῦ Θεοῦ, σάν νά 'ναι θαμμένο στό χῶμα. Τί νά τό κάνει τό χάρισμα στή ζωγραφική ὁ τεμπέλης, ἂν βαριέται νά ζωγραφίσει; Τί νά τήν κάνει τήν ἐπιδεξιότητα στά ἀθλήματα, ἂν βαριέται νά ἀθλεῖται; Τό ἴδιο ἰσχύει γιά ὅλα τὰ χαρίσματα.]

Ὅλα τὰ δῶρα πού μᾶς ἔχει δώσει ὁ Θεός θέλει νά ἐργαστοῦμε γιά νά τὰ αὐξήσουμε γιά τό καλό τό δικό μας καί τῶν ἄλλων ἀνθρώπων!

Δηλαδή, τί νά κάνουμε;

Νά, από σᾶς πού εἶστε τώρα μαθητές ὁ Θεός περιμένει:

✱ νά διαβάζετε τά μαθήματά σας μέ ἐπιμέλεια καί προθυμία, χωρίς γκρίνια ἢ βαριεστημάρα, γιά νά κάνετε πιό δυνατό τό μυαλό πού σᾶς ἔδωσε,

✱ νά βοηθάτε πρόθυμα σίς δουλειές τοῦ σπιτιοῦ, γιά νά δίνετε χαρά σούς γονεῖς σας,

✱ νά βοηθάτε τούς φίλους καί συμμαθητές σας σέ ὅ,τι χρειαστεῖ.

Καί μήν ξεχνᾶτε νά κάνετε τήν προσευχή σας πρωί καί βράδυ στόν Θεό, γιά νά Τόν εὐχαριστεῖτε γιά ὅλα Του τά δῶρα.

Ὅταν ἓνα παιδί ἐργάζεται καί αὐξάνει τά χαρίσματά του, δείχνει πῶς ἀγαπᾷ τόν Θεό πού τοῦ τά χάρισε.

Ἀντίθετα, ἓνα παιδί πού τεμπελιάζει δείχνει ἀχαριστία πρός τόν Θεό καί κινδυνεύει νά χάσει τά δῶρα πού τοῦ ἔχει δώσει. Δέν θά προκόψει ἐπομένως στή ζωή του οὔτε θά μπορεῖ νά χαίρεται, γιατί ἡ ἐργασία καί ἡ προσφορά εἶναι ἐκεῖνες πού δίνουν στόν ἄνθρωπο χαρά καί ἱκανοποίηση.

Ὅταν ἄκουσε ἡ μικρή Μαργαρίτα τήν παραβολή τῶν ταλάντων καί κατάλαβε τό νόημά της, ἄλλαξε συμπεριφορά, ἐγινε ἄλλος ἄνθρωπος. «Κυρία,» εἶπε στή δασκάλα της, «θά πετάξω ἀπό τό παράθυρο τήν τεμπελιά. Θά προσπαθίσω νά εἶμαι ἐργατική καί νά μή θάβω τά χαρίσματά μου, γιά νά ἀρέσω στόν Θεό». Πραγματικά, ἡ Μαργαρίτα ἀπό τότε ἔβαλε τά δυνατά της. Διάβαζε πολύ, προσπαθοῦσε σέ ὅλα. Ἐγινε καλή μαθήτρια καί ἦταν πάντα πρόθυμη νά βοηθάει σίς δουλειές τοῦ σπιτιοῦ. Τήν καμάρωναν οἱ γονεῖς της, τήν ἀγαποῦσε ὅλη ἡ τάξη.

Ἀξίζει νά κουραζόμαστε λίγο στή δουλειά, γιά νά ἀπολαμβάνουμε σ' ὅλη μας τή ζωή τά δῶρα τοῦ Θεοῦ!

(Μουσική: «Χαρώπά τά δύο μου χέρια...»)

Μακριά τήν τεμπελιά μου τήν πετώ!

Θέλω νά 'μαι πιά παιδί ἐργατικό.

Τοῦ Θεοῦ τά τόσα δῶρα

νά τ' αὐξήσω προσπαθῶ.

Τήν ἐργατικότητα θά ἀγαπῶ!

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Πρόγραμμα ἐργατικότητας.
2. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
3. Ζωγραφιά.
4. Παιχνίδι: «Μελισσοῦλες».

*** Ὑποσημείωση:** Τό περιστατικό πού ἀναφέρεται ὡς ἀφόρμηση γιά τό μάθημα εἶναι ἀληθινό.